

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیاتهای پردرآمد است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می گردد.

۲- مالیات بر درآمد عبارت است از کلیه مالیاتهای وضع شده بر کل درآمد یا اجزای درآمد از جمله مالیات پردرآمدهای حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه عبارتند از:

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد مستقلات

- مالیات بر درآمد کشاورزی،

- مالیات بر درآمد حقوق،

- مالیات بر درآمد مشاغل،

- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی،

- مالیات بر درآمد اتفاقی،

(که از این پس «مالیات ایران» نامیده می شود)

ب - درمورد جمهوری بلغارستان:

- مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی،

- مالیات بر درآمد شرکتهای،

- مالیات نهایی،

(که از این پس «مالیات بلغارستان» نامیده می شود)

۴- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقتنامه به آنها اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد، یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا نماید، معانی اصطلاحات به قرار زیر است:

الف - اصطلاح «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنا به اقتضای متن به جمهوری اسلامی ایران یا بلغارستان اطلاق می شود.

ب - «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می شود.

ج - اصطلاح «بلغارستان» به جمهوری بلغارستان اطلاق و هنگامی که در معنای جغرافیایی آن به کار می رود به قلمرو آن از جمله دریای سرزمینی تحت حاکمیت آن دولت و همچنین به فلات قاره و منطقه انحصاری اقتصادی که حق حاکمیت یا صلاحیت خود را مطابق با حقوق بین الملل بر آن اعمال می کند، اطلاق می شود.

د - «شخص» اطلاق می شود به:

- شخص حقیقی،

- شرکت یا هر مجموعه دیگری از افراد.

ه - «شرکت» اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می شود.

و - «دفتر مرکزی» به مفهوم دفتر اصلی ثبت شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می باشد.

ز - «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می گردد، اطلاق می شود.

ح - «حمل و نقل بین المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، وسائط نقلیه هوایی، جادهای یا راه آهن اطلاق می شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می شود، با استثنای مواردی که کشتی، وسائط نقلیه هوایی، جادهای یا راه آهن صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در یکی از دو دولت متعاقد استفاده شود.

ط - «تبعه» اطلاق می شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاقد را دارد.

- هر شخص حقوقی، مشارکت یا انجمن که وضعیت قانونی خود را از قوانین جاری در یک دولت متعاقد کسب نماید.

ی - «مقام صلاحیتدار» اطلاق می شود به:

ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنجساله از تاریخی که موافقتنامه لازم الاجرا می گردد، فسخ نمایند در این صورت موافقتنامه در موارد زیر نافذ نخواهد بود:

الف - نسبت به مالیاتهای تکلیفی، به آن قسمت از درآمدی که از یازدهم دی ماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت تسلیم شده است، حاصل می شود.

ب - نسبت به سایر مالیاتهای پردرآمد و سرمایه، به آن گونه مالیاتهای متعلقه به هر سال مالیاتی که از تاریخ یازدهم دی ماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت تسلیم شده است، شروع می شود.

امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران در تاریخ ۲۴ آذرماه ۱۳۷۷ هجری شمسی برابر با ۱۵ دسامبر ۱۹۹۸ میلادی به زبان انگلیسی تنظیم گردید.

دولتهای متعاقد توافق کردند که متعاقباً متون فارسی و تاجیکی این موافقتنامه را از طریق دیپلماتیک امضاء نمایند، در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری تاجیکستان	از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
---------------------------------	------------------------------------

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سی ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ شانزدهم فروردین ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۶ به تأیید شورای نگهبان رسید. رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۲۰۵/۱۷۸۴۴ ۱۳۸۵/۲/۱۲

جناب آقای دکتر محمود احمدی نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیات بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان که از سوی دولت به شماره ۳۱۰۱۶/۲۵۸۳۶ مورخ ۱۳۸۳/۵/۱۷ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۵/۱/۱۶ مجلس با اصلاحی در ماده واحده تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید، در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۲) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۳۵۹۳ ۱۳۸۵/۲/۲۵

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات پردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ شانزدهم فروردین ماه یک هزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۲۰۵/۱۷۸۴۴ مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۲ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی نژاد

قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیات بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

ماده واحده - موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیات پردرآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان مشتمل بر یک مقدمه، بیست و هشت ماده و پروتکل ضمیمه آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - «هزینه های مالی» موضوع بند (۳) ماده (۱۱) موافقتنامه مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله (ریا) محسوب نمی شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیات بر درآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان با تمایل به انعقاد موافقتنامه ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیاتهای پردرآمد، به شرح زیر توافق نمودند:

و - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزئیات (الف) تا (ه)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعهد از طرف مؤسسه دولت متعهد دیگر فعالیت کند و در دولت نخست دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد که در این صورت آن فعالیتها چنانچه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعهد صرفاً به سبب آنکه در دولت دیگر از طریق حق‌الملکات، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت متعهد دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد. معذک، هرگاه فعالیتهای چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد و روابط مالی و تجاری بین این عامل و آن مؤسسه متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسست مستقل برقرار است، از لحاظ این بند او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷ - صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعهد، شرکت مقیم و یا فعال در دولت متعهد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱ - درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت متعهد دیگر خواهد بود.

۲ - اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به حوال شامل ملحقیات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی (مثل نفت، گاز و معدن سنگ) خواهد بود. کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا راه‌آهن به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهد شد.

۳ - مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴ - مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷ - درآمدهای تجاری

۱ - درآمد مؤسسه یک دولت متعهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد، مشمول مالیات دولت متعهد دیگر می‌شود.

۲ - با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعهد، دارای درآمدهای تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳ - در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی انباری تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد. اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است انجام پذیرد یا در جای دیگر.

۴ - چنانچه در یک دولت متعهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع بکاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعهد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵ - صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او، در مورد جمهوری بلغارستان به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او.

۲ - در اجرای این موافقتنامه در هر زمان توسط یک دولت متعهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت متعهد در همان زمان راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است. به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد معنای به کار رفته در قوانین جاری مالیاتی آن دولت بر معنای همان اصطلاح در سایر قوانین آن دولت ارجحیت خواهد داشت.

ماده ۴ - مقیم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعهد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی خواهد بود. با وجود این اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علائق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولت متعهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر می‌برد.

ج - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعهد بسر برد یا در هیچ یک بسر نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آن را دارد.

د - هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت متعهد را نداشته باشد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعهد حل و فصل خواهد شد.

۳ - هرگاه طبق مقررات بند (۱)، شرکتی مقیم هر دو دولت متعهد باشد، فقط مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن به ثبت رسیده است. چنانچه نتوان وضعیت آن را تعیین کرد، مقامات صلاحیتدار با توافق دوجانبه روش اجرای این موافقتنامه را نسبت به چنین شرکتی تعیین خواهند نمود.

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابتی اطلاق می‌شود که از طریق آن، مؤسسه یک دولت متعهد کاملاً یا جزئاً در دولت متعهد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲ - اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره،

ب - شمشه،

ج - دفتر،

د - کارخانه،

ه - کارگاه.

و - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۳ - کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن، «مقر دائم» محسوب می‌شوند ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴ - علی‌رغم مقررات قبلی این ماده، انجام فعالیتهای مشروح زیر توسط مؤسسه یک دولت متعهد در دولت متعهد دیگر به عنوان فعالیت از طریق «مقر دائم» تلقی نخواهد شد.

الف - استفاده از تسهیلات، صرفاً به منظور انبارکردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبارکردن یا نمایش.

ج - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

د - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ه - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تبلیغات و یا تحقیقات علمی برای آن مؤسسه و یا سایر فعالیتهایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۶- درآمد منظور شده برای مقر حایم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلای از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم چنانگه‌ای دارد، مقدار این ماده خدشهای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸- حمل و نقل بین‌المللی درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌ای یا راه‌آهن، در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۹- مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد.

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به‌علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت متعاهد دیگر می‌تواند در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد تعدیل مناسبی به‌عمل آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰- سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود ولی در صورتی که دریافت‌کننده، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از هفت و نیم درصد (۷/۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از هر نوع سهام، یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شرکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم‌کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمدهای از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت متعاهد دیگر باشد) و منافع تقسیم‌نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم‌نشده، کلاً یا جزاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت متعاهد دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده مقیم دولت متعاهد

دیگر بوده و مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلقه از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۲- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آن که دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع به‌شمار باشد یا نباشد و به‌خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جواز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. چرخه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۳- علی‌رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، حکومت، مؤسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشند، کسب می‌شوند، از مالیات دولت نخست معاف خواهند بود.

۴- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت متعاهد دیگر از پایگاه ثابت در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت‌کننده خود دولت، مقام محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد مع ذلک در صورتی که شخص پرداخت‌کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و هزارتباد با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی برعهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۶- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مزایک پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- مع ذلک این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجه دریافت‌شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و فیلم یا نوار و سایر ابزار تکثیر صوتی - تصویری برای پخش رادیویی یا تلویزیونی، هرگونه حق اختصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی، اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد، یا در دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به‌طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت‌کننده خود آن دولت، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد مع ذلک در صورتی که شخص پرداخت‌کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد حق الامتیاز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق استفاده یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم

در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیت‌های شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد مشمول مالیات دولت متعاهدی می‌شود که فعالیت‌های هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۳- درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیت‌های خود در چارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاهد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸- حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) حقوق بازنشستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته و همچنین مستمری فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱) حقوق بازنشستگی و سایر وجوه پرداختی به موجب طرح‌های عمومی که قسمتی از نظام تأمین اجتماعی یک دولت متعاهد می‌باشد، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۳- اصطلاح «مستمری» به مبلغ قابل پرداخت معینی اطلاق می‌گردد که در زمان‌های مشخص به‌صورت دوری در طول عمر یا دوره معین به موجب تعهد پرداخت به ازای حقوق کامل و کافی به‌صورت وجه نقد یا جنس هم ارزش پول پرداخت می‌شود.

ماده ۱۹- خدمات دولتی

۱-

الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام‌شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ب - مع‌ذلک، در صورتی که خدمات در دولت متعاهد دیگر و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه آن شخص مقیم :

- تابع آن دولت متعاهد دیگر بوده و یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

۲-

الف - حقوق بازنشستگی پرداختی توسط یک دولت متعاهد و یا از محل صندوق ایجاب شده از طرف آن دولت یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت و یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ب - مع‌هذا در صورتی که شخص حقیقی مقیم و تیمه آن دولت متعاهد دیگر باشد، حقوق بازنشستگی صرفاً در آن دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه‌شده در خصوص فعالیت‌های تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) مجری خواهد بود.

ماده ۲۰- مدرسین، محصلین و محققین

۱- وجوهی که محصل یا کارآموزی که بلافاصله قبل از دیدار از یک دولت متعاهد، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده یا می‌باشد و صرفاً به‌منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر بسر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت نخواهد بود، مشروط بر آنکه پرداخت‌های مزبور از منابع خارج از آن دولت حاصل شود.

۲- همچنین، حق‌الزحمه دریافتی توسط شخص حقیقی که بلافاصله قبل از دیدار از یک دولت متعاهد، مقیم دولت متعاهد دیگر بوده یا می‌باشد و صرفاً به‌منظور تولید تدریس، سخنرانی یا انجام تحقیق علمی در دولت نخست بسر می‌برد برای یک دوره دو ساله از تاریخ اولین ورود به دولت نخست مشمول مالیات دولت نخست نخواهد بود.

مفاد این بند در مورد حق‌الزحمه و درآمد حاصل از انجام تحقیقات برای اشخاص و مؤسساتی که دارای اهداف تجاری می‌باشند، مجری نخواهد بود.

ماده ۲۱- سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا در آن دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در خصوص آن حاصل شده است با این مقر دائم یا پایگاه ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) و (۱۲) اعمال خواهد شد.

وجود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولت‌های متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسائل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می‌باشد، شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌های یا راه‌آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌های یا راه‌آهن، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکتی که دلاری آن به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال‌دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مستقل، فقط در آن دولت متعاهد مشمول مالیات خواهد بود مگر آنکه این شخص به‌منظور ارائه فعالیت‌های خود به‌طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح «خدمات حرفه‌ای» به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی، آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، کارشناسان، وکلای دادگستری، معماران، دندانپزشکان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵- درآمد حاصل از استخدام

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه :

الف - جمع مدتی که دریافت‌کننده در یک یا چند نوبت در دولت متعاهد دیگر بسر برده است از (۱۸۳) روز، در دوره دوازده‌ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع می‌شود یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب - حق‌الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود، و

ج - پرداخت حق‌الزحمه برعهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد.

۳- علی‌رغم مقررات یادشده در این ماده، حق‌الزحمه پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد، در زمینه استخدام در کشتی، وسایط نقلیه هوایی، جاده‌های یا راه‌آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۶- حق‌الزحمه مدیران

حق‌الزحمه مدیران و پرداخت‌های مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره یا عضو مشابه یک شرکت، مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر می‌شود.

ماده ۱۷- هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان، یا به‌عنوان ورزشکار بابت فعالیت‌های شخصی خود

ماده ۲۲ - آیین حذف مالیات مضاعف

مالیات مضاعف به روش ذیل حذف خواهد شد:

۱- در مورد جمهوری اسلامی ایران:

الف - هر گاه مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمندی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت بلغارستان شود، جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در بلغارستان، از مالیات بردارند آن مقیم کسر شود. معذک این کسورات نیابستی از آن میزان از مالیاتی که پیش از کسر، به آن درآمد تعلق می گرفته بیشتر باشد.

ب - هر گاه طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل توسط مقیم جمهوری اسلامی ایران در جمهوری اسلامی ایران از مالیات معاف باشد، جمهوری اسلامی ایران می تواند علی رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقیمانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

۲- در مورد بلغارستان:

الف - در صورتی که مقیم بلغارستان درآمندی حاصل کند که طبق مقررات این موافقتنامه، مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران شود، دولت بلغارستان با رعایت مقررات جزئیات (ب) و (ج)، این درآمد را از مالیات معاف می کند.

ب - در صورتی که مقیم بلغارستان درآمندی کسب کند که طبق مقررات مواد (۱۰)، (۱۱) و (۱۲) مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران شود، در این صورت بلغارستان اجازه خواهد داد مبلغی برابر با مالیات پرداختی در جمهوری اسلامی ایران، از مالیات بردارند آن مقیم کسر شود، معذک این کسورات نیابستی از آن قسمت از مالیات بلغارستان که پیش از کسر به درآمد حاصله از ایران تعلق می گرفته بیشتر باشد.

ج - در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصله توسط مقیم بلغارستان، از مالیات بلغارستان معاف باشد، بلغارستان می تواند در محاسبه مالیات بردارند باقیمانده این مقیم، درآمد معاف شده را منظور نماید.

ماده ۲۳ - عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط به ویژه از لحاظ اقامتگاه مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقررات مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت متعاهد دیگر که همان فعالیتها را انجام می دهند ناسعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سنگین تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می شود، هزینه های مالی، حق الامتياز و سایر هزینه های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایط قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۵- مقررات این ماده به گونه ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصی یا مسئولیت های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

ماده ۲۴ - آیین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخص مقیم یک دولت متعاهد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی باشد، صرف نظر از طرق احقاق حق پیش بینی شده در قوانین ملی دولتهای مزبور، می تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۳) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات متغیر یا مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بپندارد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق با این موافقتنامه نمی باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد. هر توافقی که

حاصل شود علی رغم هرگونه محدودیت زمانی در قوانین داخلی دولت های متعاهد، لازم الاجرا خواهد بود.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً یا یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آیین ها، شرایط، روش ها و فنون مقتضی را برای اجرای آیین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می آورند.

ماده ۲۵ - تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دولت های متعاهد اطلاعات ضروری برای اجرای مقررات این موافقتنامه یا برای اجرای قوانین داخلی غیرمتغیر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیات های مشمول این موافقتنامه باشد، مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می شود، به همان شیوه ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول اجرا یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش خواهی های مربوط به مالیات های مشمول این موافقتنامه تصمیم گیری می کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یادشده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ولگرد سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

ج - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه ای یا فرایند تجاری شود یا افشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۶ - اعضای هیات های نمایندگی و مأموریت های سیاسی و مناصب کنسولی مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیات های نمایندگی و مأموریت های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین الملل یا مقررات موافقتنامه های خاص از آن برخوردار می باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۷ - لازم الاجراشدن

۱- این موافقتنامه در هر یک از دولتهای متعاهد تصویب و از تاریخ آخرین اطلاع هر یک از دولتهای متعاهد مبنی بر اینکه قوانین خود را برای لازم الاجراشدن این موافقتنامه رعایت کرده است، قوت قانونی خواهد یافت.

۲- مقررات این موافقتنامه در موارد زیر نافذ خواهد بود:

الف - در مورد مالیات های تکلیفی:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیاتی که در اول فروردین ماه هجری شمسی (مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی، متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می شود.

- در بلغارستان، نسبت به مالیاتی که در اول ژانویه (مطابق با ۱۱ دی ماه هجری شمسی) سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می شود.

ب - در مورد سایر مالیات های بر درآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیات های قابل پرداخت در هر دوره مالیاتی که از اول فروردین ماه هجری شمسی (مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه قوت قانونی یافته است، یا بعد از آن شروع می شود.

- در بلغارستان، نسبت به مالیات های قابل پرداخت در هر دوره مالیاتی که از اول ژانویه (مطابق با ۱۱ دی ماه هجری شمسی) سال تقویمی متعاقب سالی که موافقتنامه قوت قانونی یافته است، یا بعد از آن شروع می شود.

ماده ۲۸ - فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم الاجرا خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، یا ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج ساله از

تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف - در مورد مالیاتهای تکلیفی:
- در جمهوری اسلامی ایران، نسبت به مالیاتی که در اول فروردین ماه هجری شمسی (مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن حاصل می‌شود.

- در بلغارستان، نسبت به مالیاتی که در اول ژانویه (مطابق با ۱۱ دی ماه هجری شمسی) سال تقویمی، متعاقب سالی که یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن حاصل می‌شود.

ب - درخصوص سایر مالیات‌های بردارآمد:

- در جمهوری اسلامی ایران نسبت به مالیات‌های قابل پرداخت در هر دوره مالیاتی که از اول فروردین ماه هجری شمسی (مطابق با ۲۱ مارس) سال تقویمی، متعاقب سالی که یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن شروع می‌شود.

- در بلغارستان نسبت به مالیات‌های قابل پرداخت در هر دوره مالیاتی که از اول ژانویه (مطابق با ۱۱ دی ماه هجری شمسی) سال تقویمی متعاقب سالی که یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن شروع می‌شود.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه در تاریخ ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی برابر با ۲۸ آوریل ۲۰۰۴ میلادی به زبانهای فارسی، بلغاری و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری بلغارستان

پروتکل

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بلغارستان

در زمان امضای موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از قرار مالی درمورد مالیاتهای بردارآمد بین دو دولت در تهران در تاریخ ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ هجری مطابق با ۲۸ آوریل ۲۰۰۴ میلادی درمورد ذیل که جزء لاینفک موافقتنامه مزبور محسوب می‌شود توافق نمودند:

درمورد بند (۴) ماده (۱۱):

بدیهی است که مقررات بند (۴) ماده (۱۱) درمورد بانکهایی که کلاً متعلق به یک دولت متعاقد هستند پس از تأیید دولتهای متعاقد قابل اجرا خواهد بود.

این پروتکل در تهران در دو نسخه در تاریخ ۹ اردیبهشت ماه ۱۳۸۳ هجری شمسی برابر با ۲۸ آوریل ۲۰۰۴ میلادی به زبانهای فارسی، بلغاری و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت
جمهوری بلغارستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و هشت ماده و پروتکل ضمیمه در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ شانزدهم فروردین ماه یکپهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۹۴/۱۶۷۰۶

جناب آقای دکتر محمود احمدی‌نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه اصلاح تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب ۱۳۷۱ که از سوی دولت به شماره ۲۲۴۶۹/۱۹۰۴۱ مورخ ۱۳۸۱/۴/۲۶ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۰ مجلس با اصلاحاتی تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید. در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۲۷۱۹

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون اصلاح تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب ۱۳۷۱ که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکپهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۹۴/۱۶۷۰۶ مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۰ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است. به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی‌نژاد

قانون اصلاح تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون اصلاح قوانین و

مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب ۱۳۷۱

ماده واحده - متن زیر جایگزین تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران - مصوب ۱۳۷۱/۱/۲۵ می‌گردد:

تبصره ۲ - شرکتات کشور موظفند خدمات آزمایشگاهی خود را از آزمایشگاههای مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران یا آزمایشگاههای مورد تأیید مؤسسه مذکور دریافت نمایند.

تعرفه‌های موضوع این تبصره بنا به پیشنهاد مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران و تصویب شورای عالی استاندارد صورت می‌گیرد.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکپهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۳۵۱/۱۷۸۰۶

جناب آقای دکتر محمود احمدی‌نژاد

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

لایحه موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف درمورد مالیاتهای بردارآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان و پروتکل اصلاحی آن که از سوی دولت به شماره ۳۲۲۲۶/۶۸۶۱۴ مورخ ۱۳۸۳/۱/۲۴ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۰ مجلس عیناً تصویب و به تأیید شورای نگهبان رسید. در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست ارسال می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

شماره ۱۳۵۰۲

وزارت امور اقتصادی و دارایی

قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف در مورد مالیاتهای بردارآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان و پروتکل اصلاحی آن که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکپهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱۶ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۵۱/۱۷۸۰۶ مورخ ۱۳۸۵/۲/۱۲ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است. به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس جمهور - محمود احمدی‌نژاد

قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف درمورد مالیاتهای بردارآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان و پروتکل اصلاحی آن

ماده واحده - موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف درمورد مالیاتهای بردارآمد بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان مشتمل بر یک مقدمه، بیست و هشت ماده و پروتکل اصلاحی آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - هزینه‌های مالی موضوع بند (۲) ماده (۱۱) موافقتنامه مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

بسم‌الله الرحمن الرحیم

موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف درمورد مالیاتهای بردارآمد

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری لهستان که از این پس دولتهای متعاقد نامیده می‌شوند. با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای بمنظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف درمورد مالیات بر درآمد به شرح زیر توافق نمودند: